

# Kremlə görə başı kəsilən şamaxılı

## Və ya sirr saxlamayan tarix knyaz Dmitrinin qürurunu necə alçaltdı?

**Cox təessüf ki, bu gün də çoxları elə bilir ki, möhtəşəm sənət əsəri olan Kreml İtaliyadan gətirilmiş Aleksey Kremniy adlı rus əsilli memarın layihəsi əsasında tikilib. Xoşbəxtlikdən, tarix nəyişə itmir. Onu məhv etmək istəsələr də, bir gün zaman özü üzə çıxardır. Möhtəşəm sənət əsəri olan Kremlin memarının azərbaycanlı olduğunu sübut edəcək də-yərli mənbələr var.**

Bu, Əliş Kərəmli və ya Şamaxılı Alisdır (tam adı Əliş bəy Sübhan oğlu Kərəmli-Sirvani). Bu haqda Ərəb şərqində İngiltərə xüsusi xidmət idarəsinin məşhur kəşfiyyatçısı, "Səhra pələngi" ayaması ilə tanınan Henri Lourens'in "Görünməyən surətlər" əsərində, alman riyaziyyatçısı Eyerin Kremlin işası tarixinə dair təessüratlarında - "Trigonometriya haqqında fikirlər" kitabında və S.Borodinin "Dmitri Donskoy" tarixi romanında geniş məlumat verilib.

1366-ci il, Knyaz Dmitri Ivanoviç (Böyük Knyaz) Moskvani qorumaq üçün əzəmetli qala tikidirmək fikrini düşür. Amma bu işi avropalı memarlara etibar etmir. Çünkü onlar həm qalanın sırrını düşmənə sata bilərdilər. Knyaz arzusunu çin etmək üçün Şirvanşahlar dövlətinin Moskva knyazlığında səfiri Qafur bəyi çağırır və fikrini ona bildirir. Səfir də nəinki Azərbaycanda, hətta bütün Yaxın Şərqi, Qafqazda tanınan memar Əliş Sübhan oğlu Kərəmlini nişan verir. O, Kərəmli ki, Dəməşqin Bağlar bölgəsindəki məhellədə ərəb üslublu üç əzəmetli dördmərtəbəli binanın, Dəclə çayı üzərindəki beştaşlı Bağdad körpüsünün, Krımdakı Bağçasaray mülkünün və fəvvərələrin, gürçülərin qədim paytaxtı Msxetada (Tiflis yaxınlığı) Knyaz Dodianın sarayının, Təbrizdə Kərim ağa kompleksinin, Şirazda nəhəng 80 otaqlı Karvansaranın, Dəbil şəhərindəki Cümə məscidinin, Şamaxıda bu günümüzdək qalıqları duran köhnə şəhə-

rə giriş körpüsünün və onlarla tikilinin müəllifi kimi tanınmışdır.

...Boyar Baratinski knyaz Dmitri İvanoviçə "... bir müsəlman tatara belə böyük işi tapşırmaqda yanlışlıq yol vermirsınız mı? Axi bu bizim mənliyimizə toxuna bilər" deyərək, knyazı bu fikrində çəkindirmek istəsə də, alınmadı. Knyaz boyarı qəzəbələsüzərək "məni sizin kimi boşboğazların mənliyi yox, Moskvanın etibarlı müdafiəsi düşündürür" deyib və əlavə edib: "Bir də ki, tarixi biz yazırıq. Biz kimi istəyəriksem, səlnamələrə də onun adı yazılırlar". Knyazın sonuncu sözləri boyar Baratinskinin ürəyinə yağ kimi yayıldı və o, knyazın hiyləsinin başa düşərək məmənun halda onu süzdü...

Şaxtalı, sızaqlı bir qış günü səfir Qafur bəy Əliş bəyi knyaz Dmitri Ivanoviçin hüzuruna gətirir. Knyaz Əliş bəyin gelişini mü-

Şərqi məşhur memarı Əliş bəy Kərəmlini Alyoşa Kremniy etmək heç də pis olmadı" (Knyazın gözündə yayınmamışdı, bacısı Olqanın qızı Annanın Əliş bəyə göz yetirməsi).

Uzun-uzadı səhbətdən sonra 1367-ci ilin 14 mart tarixinde Moskvanın böyük knyazı Dmitri İvanoviçə şamaxılı memar Əliş Sübhan oğlu Kərəmlinin arasında müqavilə bağlandı. Bundan sonra Əliş bəy əsl qafqazlı kişisine məxsus tərzdə and içərək söz verdi ki, fərqli gözəlliye və min illərcə Moskvanı qoruyacaq, hamının zövqünü oxşayacaq, şəhərin əsas qürur yeri-nə çevriləcək bir qala tikəcək. Martin 25-də qalanın bünövrəsi qoyuldu. Bu zaman Əliş bəy cibindəki Qurani çıxardaraq avazla oxumağa başladı. Əliş bəy ilk gündən tikintidə güclü nizam-intizam yaratdı və hər işə özü nəzarət edirdi. Xüsusən, fəhlələrinə çox qayğı ilə yanaşırdı. Onları gündə iki dəfə isti xörəklə təmin edir, məvaciblərini yubatmağa qoymur, üstəlik, fərqlənənlərə mükafat da verdirirdi. Buna görə hamı vicdanla çalışırırdı. Hətta bəzən iş vaxtından sonra da qalib işləməklə Əliş bəyə öz rəğbətlərini bildirir, tikinti ərazisini isə "Kremli" adlanrırdılar.

Əliş bəy də bütün gücünü tikintinin tez və keyfiyyətli başa çatmasına yönəltmişdi. İşdən başqa heç nəyə vaxtı olmayan memarı narahat edən yalnız knyazın bacısı qızı Anna idi. Dəfələrlə qulluqcu libasında Əliş bəyin otağına daxil olan Anna "Mən səni sevirəm! Hamidian, hər şeydən artıq sevirəm! Məni öldür, amma rədd etmə" deyərək hönkürtü ilə ağlayaraq özünü onun qolları arasına atır, yalvarıb yaxarırdı. Əliş bəy isə ona hər dəfə ona belə cavab verirdi: "Mən sizin evdə yaşayıram. Bu, yaşadığım evə xəyanət olardı, mən bunu edə bilmərəm". Bir axşam baş verən hadisə isə Əliş bəyi mat-məəttəl qoydu. O, yatağına uzanarkən diksindi, sanki ildirim vurdu. Anna tamamilə çılpaq halda onun yatağına girmişdi. Bu hadisədən sonra Əliş bəy axşamlar evə daha gec dönməyə, Annadan uzaqlaşmağa çalışdı.



**Qərəfil Dünyaminqizi  
Əməkdar jurnalist**



nasibətlə bacısı boyarına Olqanın evində böyük bir məclis təşkil edir. Məclisdə rus qadınlarının ucaboylu, enli kürəkli, iri gözlü, üzü avropalılar kimi təmiz qırılxımsı, qara bıgli, aq çerkəzi geyimli, qafqazlı kişini heyranlıqla süzməsi və üzünə gülümsemələri, rus zadəgan kişilərinin çoxunun qəşqabaq tökməsinə səbəb oldu. Bu hal knyazın ürəyince olmasa da, bürüzə vermir. "Ax rus qadınları" deyərək dodaqaltı mizildənir. Knyazı namusdan çox "Moskvanın etibarlı müdafiəsi" düşündürse də, qəlbindən bir anlıq belə bir fikir də keir: "Ona boyar libası geyindirmək və yaxın qohumlarından kiminləsə evləndirməkə

...Nəhayət Əliş bəy qalanı vaxtından da tez bir zamanda tikib qurtardı. "Əminəm ki, qalanın görkəmi və davamlılığı haqda heç bir narazılığınız yoxdur!" deyə Əliş bəy knyaz Dmitri Ivanoviç müraciət etdi. "Əksinə, mən də bütün əyanlar da böyük razılığımızı bildiririk. Mən sənə nəzərdə tutulmuş emək haqqından daha böyük mebləğin ödənilməsi barədə sərəncam vermişəm" deyən knyaz sözünə xeyanət etdi...

Tikintinin başa çatması münasibətilə Annanın atası Dmitri Mixayloviç məclis qurur və məclisə Əliş bəyi də dəvət edir. Bu dəvət Əliş bəyin ürəyince olmasa da, hörmətsizlik etmir, məclisə gelir. Məclisdə Dmitri Mixayloviç hər vasitə ilə Əliş bəyin milli kimliyini, dinini, dilini aşağılayır və əle salır. "Yetər deyən Əliş bəy ayağa qalxmaq istəyərkən, arxadan qüvvəli əl onun saçından yapışdı və o andaca iti bir şey onun boğazına çəkildi. Ağrı onu dehşətə getirdi. Əliş bəy öz boğazından fışqıran al qırmızı qanı gördü. Sonra Əliş bəyin həysiz bədəni süfrəyə, tamam üzülmüş başı isə bir kənara düşdü". Knyaz Dmitri İvanoviç "Moskva Rusyanın ürəyidir! Burada bir tatarın möhtəşəm qala ucaltması bizim qürurumuzu alçaldar" deyərək kinayə ilə Əliş bəyin bədənidən axan qana baxdı. Amma bütün halalarda, tarix sirr saxlamdı. İndi hər kəsə məlumdur ki, Moskvanın simvolu olan Kremlı hansısa rus yox, azərbaycanlı tikib. Deməli...